

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3403/2021
17.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Судимац, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2714/2019 од 17.10.2019. године, у седници одржаној 17.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2714/2019 од 17.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2714/2019 од 17.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 187/2017 од 25.02.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде штете на породичној стамбеној згради број 1, изграђеној на кат.парц. бр. .. КО ..., због мањег квалитета изведених радова и сливања отпадне воде из отпадне цеви објекта, солидарно исплате 657.447,50 динара са законском затезном каматом од 25.01.2017. године до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 43.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2714/2019 од 17.10.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен је првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, да тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, нити у ревизији указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 23.05.2017. године, а побијана вредност предмета спора је 657.447,50 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић